

Forts från kapitlet om **Motsvarigheter och representationer**

41 (AC 3347) Jag hörde en gång några änglar tala om det mänskliga sinnet och om dess sätt att tänka och om det tal som uppkommer av det. De jämförde det med en persons yttre form som, även om den hör till det yttre, har fått hela sin från till otaliga inre strukturer som hjärnan, förlängda mårgen och ryggmårgen, lungorna, hjärtat, levern, bukspottkörteln, mjålten, magen och tarmarna, för att inte tala om många andra som fortplantningsorganen hos båda könen. Sedan finns det ett stort antal muskler som omger dem och slutligen de vävnader som täcker dem. Alla dessa former vävs samman av blodkärl och nervfibrer och faktiskt av kärl och fibrer inom dessa kärl och fibrer, som bildar kanalerna och de mindre strukturerna. Det finns alltså komponenter utan slut, som alla ändå bidrar, var och en på sitt sätt, till den yttre formen, men i vilken inga av de inre elementen är synliga.

[2] Med denna yttre form jämförde änglarna det mänskliga sinnet, dess tankar och det tal som uppkommer av det, men änglarnas sinne jämförde de med de inre komponenterna, som är jämförelsevis obegränsade till antalet och ofattbara.

Dessutom jämförde de tankeförmågan med organens förmåga att agera, i enlighet med den form som fibrerna hade. "Förmågan ligger inte i fibrerna ", sade de, "utan i den livskraft som fibrerna innehåller, precis som förmågan att tänka inte tillhör sinnet utan den livskraft som strömmar in i det från Herren."

När sådana jämförelser görs av änglar dyker de också upp som representationer, där de inre strukturer som nämns framträder för både öga och intellekt, omedelbart, ner till sina minsta, mest obegripliga delar.

Jämförelser som görs med andliga och himmelska bilder - den typ som himmelska änglar gör - överträffar vida i skönhet och vishet de jämförelser som görs med hjälp av jordiska ting.

42 (AC 3348) Några andar från en annan planet var med mig under en ganska lång tid, och jag berättade för dem om visheten på vår jord. "De studier som ger människor här ett rykte om sig att vara lärda innefattar undersökningar och analyser av hur sinnet och dess tänkande fungerar - studier som de kallar metafysik och logik", sade jag. "Men de har inte kommit längre än till terminologi och några få allmänna men mångtydiga regler. De grälar om termer som form, substans, sinne och själ, och de använder sina allmänna, mångtydiga regler för att engagera sig i bittra tvister om vad som är sant. "När jag berättade detta för andarna såg de att när människor fastnar i termer som termer och använder noggrant definierade regler för att styra sitt tänkande kring dessa termer, dräneras de på all mening och förståelse.

[2] "Det är bara små svarta moln som blockerar sinnets ögon och drar ner intellektet i stoftet", sade de. "Det är inte så det är med oss. Våra tankar om dessa ämnen är desto klarare eftersom vi inte vill veta av sådana metoder regler."

Jag fick också tillfälle att se hur kloka dessa andar var. De skapade en representation av det mänskliga sinnet som en underbar himmelsk form, och dess känslolinriktning sågs som en sfär av verksamhet som överensstämde med denna

form. Det arbete de utförde var så skickligt att änglarna berömde dem. De använde också representationer för att visa hur Herren tar obehagliga känslor och förvandlar dem till behagliga.

[3] Några av vår egen planets mest välutbildade var på plats, och de kunde inte förstå ett dugg av det, trots att de hade ägnat mycket tid åt filosofiska diskussioner om dessa ämnen under sitt kroppsliga liv. När andarna återigen uppfattade hur de lärdes tankar fastnade vid enbart termer och hur de tenderade att argumentera för giltigheten i varenda detalj, beskrev andarna sådana aktiviteter som skummande drägg.

43 (AC 3349) Diskussionen hittills avslöjar vad motsvarigheter är och vad representationer är. [Hänvisningar till AC, nästan en sida]

44 (AC 3350) Låt mig nämna ytterligare ett exempel för att visa vad representationer är. Jag hörde ett stort antal änglar i den mellersta himlen som arbetade tillsammans, i samförstånd, för att skapa en representation. Andarna omkring mig kunde uppfatta representationen endast när de berördes av ett inflöde av relativt djupa känslor. Änglarna bildade en kör vars många medlemmar alla tänkte och sa samma sak. Med hjälp av representationer formade de en guldkrona med diamanter på Herrens huvud. Detta krävde en serie representationer som var lika snabba som tankar och tal. Se # 36 – 38 ovan.

Det är anmärkningsvärt att de, trots att de var så många, ändå tänkte och talade unisont och följaktligen skapade sin representation unisont. Detta berodde på att ingen av dem ville göra något på egen hand, än mindre sätta sig över de andra och leda kören. Den som gör det skiljs av sig självt omedelbart och spontant från gruppen. Istället låter de sig ledas av varandra, så att de alla, individuellt och kollektivt, leds av Herren. Alla goda människor som går in i det andra livet förs till harmonierande grupper av detta slag.

[2] Sedan hörde jag många körer framföra olika representationer, och även om det fanns många körer och många i varje kör, uppträdde de som en enda. Formerna av de olika bidragen kombinerades till en enda helhet fylld av himmelsk skönhet.

Samma effekt kan åstadkommas av hela himlen, befolkad som den är av miljoner och åter miljoner, som agerar i samförstånd eftersom de älskar varandra, eftersom de som ett resultat av detta låter Herren leda dem. Otroligt nog, ju fler det finns - ju fler miljoner det finns för att befolka himlen, desto mer distinkt och perfekt blir allt. Ju mer inre den himmel är som en ängel bor i, desto mer distinkt och perfekt blir allt, eftersom all perfektion ökar ju mer inre det blir.

45 (AC 3351) De änglar som då bildade körer kom från lungornas området (och därmed från Herrens andliga rike). Det kunde jag se eftersom de flödade mjukt in i min andning. Men det fanns olika körer, där somliga hörde till den medvetna andningen och andra till den spontana andningen.

Motsvarigheter och representationer i Ordet

46 (AC 3472) Allt och varje del av Ordets bokstavsmening representerar andliga och himmelska företeelser i Herrens rike i himlarna, och i den högsta meningen representerar det Herren själv. Detta kan vi se från de olika saker som hittills har sagts och från det som i Herrens barmhärtighet ytterligare kommer att sägas.

Men människor har skapat sig ett stort avstånd mellan sig själva och himlen och har fängslats av den lägsta nivån av den materiella världen, ända ner till det jordiska. Därför ställer de sig helt avvisande, när någon säger, att Ordet döljer något som är djupare än de kan förstå av bokstavsmeningen. De reagerar ännu starkare när någon säger att det innehåller sådant som överstiger människans fattningsförmåga och som bara passar änglarnas vishet, och ännu starkare reagerar när någon säger att Ordet i grund och botten innehåller det som är gudomligt och som oändligt överskrider en ängels förmåga att förstå.

Den kristna världen erkänner väl att Ordet är gudomligt, men att Ordet på detta sätt är gudomligt förnekar man, om inte med munnen så ändå i hjärta. Detta är inte förvånande, med tanke på att den jordbundna nivån som mänskligheten för närvarande har sjunkit till inte förstår eller vill förstå något mer upphöjt.

47 (AC 3473) Andar eller själar som kommer till det andra livet får ofta en visuell demonstration av det faktum att Ordet i bokstavsmeningen döljer sådant. Flera gånger när detta har hänt har jag haft möjlighet att vara närvarande. [Hänvisning till AC, 3 rader:

Jag har vid några tillfällen fått tillåtelse att vara närvarande när det skedde. Det framgår av de erfarenheter jag har redovisat i första delen ”om den Heliga skrift eller Ordet och att där förvaras gudomliga ting som är fullt uppenbara för goda andar och för änglar”, nr 1757-1776 och nr 1869-1879.]

Låt mig nu genast upprepa dessa berättelser som en bekräftelse.

48 (AC 3474) En ande kom till mig inte långt efter att han hade lämnat sin kropp. (Detta kunde jag se av det faktum att han ännu inte insåg att han befann sig i det andra livet utan trodde att han fortfarande levde i världen). Jag kände att han hade ägnat sin tid åt intellektuella sysselsättningar, som jag diskuterade med honom, men till min förvåning svävade han plötsligt upp i luften. Jag bestämde mig för att han var den typ av person som hade haft höga ambitioner (eftersom sådana personer brukar stiga upp i luften) eller att han trodde att himlen låg högt uppe i skyn. (Även denna typ av person brukar lyftas upp i luften för att lära sig att himlen inte är högt uppe utan djupt inomkroppen). Jag förstod dock snart att han hade lyfts upp till en grupp änglalika andar som befann sig lite längre fram och till höger, på himlens första tröskel. Han talade sedan till mig därifrån och sade att han såg vyer som var större än vad det mänskliga sinnet någonsin kan föreställa sig. Medan detta hände läste jag i första kapitlet i 5 Mosebok om det judiska folket, särskilt de som skickades för att utforska Kanaans land och allt som det innehöll. När jag läste det såg han att han inte uppfattade något av den bokstavliga betydelsen utan bara innehållet i den andliga betydelsen, som var alltför häpnadsväckande för att kunna beskrivas. Detta hände precis på tröskeln till änglarnas himmel, så vad skulle det då inte vara i just den himlen, och än mer i änglahimlen?

[2] Då började vissa andar som var närvarande hos mig, och som tidigare hade tvivlat på att Herrens Ord var på detta sätt, att ångra att det inte hade trott att det var så. I sitt nuvarande tillstånd sade de att de trodde, eftersom de hade hört från anden att han hörde, såg och uppfattade att det var så.

Andra andar stod dock fast vid sin otro och fortsatte att säga att det inte var sant, att det bara var inbillning. Så även de sveptes plötsligt högt upp. De talade med mig därifrån och erkände att det var allt annat än inbillning, eftersom de verkligen upplevde att det var sant. I själva verket uppfattade de det mer intensivt än vad som någonsin skulle vara möjligt med något av de sinnen som finns tillgängliga under det fysiska livet.

[3] Snart upphöjdes också andra till samma himmel, däribland en person som jag kände under hans livstid. Han gav samma vittnesbörd och sade bland annat att han var alltför förbluffad för att beskriva Ordets härlighet i dess inre mening. Han talade med medkänsla och uttryckte förvåning över att människor var helt omedvetna om sådana saker.

[4] Vid två senare tillfällen såg jag ytterligare andra upphöjda till den andra himlen för att vara med änglalika andar, och de talade till mig därifrån. Vid den tiden läste jag 5 Mosebok, kap 3 från början till slut. De sa att de bara fokuserade på den inre meningen i Ordet och förklarade samtidigt, att det inte fanns den minsta del av en bokstav i vilken det inte fanns en andlig innebörd, som på det skönaste sätt var sammanlänkat med det övriga. De tillade att namn i den inre meningen symboliserar något faktiskt existerande. Detta bevisade också för dem att varje enskild del i Ordet hade inspirerats av Herren, vilket de inte hade trott tidigare. De ville också avlägga en ed om detta i närvaro av andra, men det fick de inte tillåtelse till.

49 (AC 3475) Representationer som de i Ordet presenterar sig i himlarna den ena efter den andra, som jag redan har sagt och visat flera gånger. Ett kännetecken för dessa representationer är att andar och änglar ser dem i ett mycket klarare ljus än världens middagsljus. Ett annat är att när andar och änglar tittar på det yttre utseendet, uppfattar de vad det symboliserar på en inre nivå och på ytterligare nivåer inom den som är än mer inre, för det finns tre himlar. I den första himlen ser de ett objekts ytliga utseende och uppfattar vad det betyder på ett inre plan. I den andra himlen ser de objektet som det är i sin inre form och uppfattar hur det är på ett ännu mer inre plan. I den tredje himlen ser de en ännu mer inre form, som är det innersta.

De representationer som framträder i den första himlen är generella bilder av det som framträder i den andra himlen, vilka i sin tur är generella bilder av det som framträder i den tredje. Följaktligen innehåller det som ses i den första himlen inom sig det som ses i den andra, och inom dessa, det som ses i den tredje. Eftersom de presenteras på det gradvisa sätt som här beskrivits, kan man förstå hur fullständiga, hur fulla av vishet och hur lycksaliga sakerna är i den innersta himlen, och att det är helt obeskrivligt, eftersom miljontals miljoner av dem bara presenterar en alldeles särskild bit av den sammansatta helheten.

Varje representation inbegriper både vad gäller det särskilda som det allmänna egenskaper som finns i Herrens rike, och de inbegriper egenskaper hos Herren själv. Invånarna i den första himlen ser i sina representationer de slags ting som finns i en inre sfär av det riket, och inom dem syns de som finns i en ännu mer inre sfär, och inom dem syns de som finns i en ännu mer inre sfär. På detta sätt syns de dem som representerar Herren, men på något avstånd. Invånarna i den andra

himlen ser i sina representationer de slags ting som finns i rikets innersta sfär, inom vilka de ser dem som representerar Herren mer direkt. Men invånarna i den tredje himlen ser Herren själv.

50 (AC 3476) Detta avslöjar hur saker och ting förhåller sig med Ordet. Herren gav Ordet till människor och änglar för att de genom det skulle kunna vara med Honom. Ordet är det medel som förenar jorden med himlen och genom himlen med Herren. Den bokstavliga meningen är den som förbinder oss med den första himlen. Den bokstavliga meningen innehåller en inre betydelse som handlar om Herrens rike, som i sin tur innehåller en högsta meningen som handlar om Herren, och eftersom dessa meningar är inbäddade i varandra i en sådan ordning, kan vi alltså se på vilket sätt föreningen med Herren sker genom Ordet.

51 (AC 3477) Jag sade att representationer ständigt dyker upp i himlarna och att de innefattar vishetens djupaste hemligheter. De som människor på jorden kan se i ordets bokstavsmening är jämförelsevis lika få som vattnet i en liten damm i jämförelse med vattnet i havet. Hur de representationer som framträder i himlarna ser ut kan ses från ett antal av mina tidigare ögonvittnesrapporter och även från följande.

Medan jag tittade på presenterades för några andar en skildring av den breda vägen och den smala vägen som nämns i Ordet (Matteus 7:13-14; Lukas 13:24) – den breda vägen som leder till helvetet, och den smala vägen som leder till himlen. Den breda vägen var planterad med träd, blommor och andra växter som såg vackra och trevliga ut på utsidan, men gömda bland dem låg olika typer av ormar, som människorna inte såg. Den smala vägen var inte lika prydd med träd och blomsterrabatter, utan såg istället stram och mörk ut, men längs den fanns det ändå små änglabarn vackert klädda, i de mest förtjusande paradis och blomsterträdgårdar – som andarna inte kunde se. Sedan frågade man dem vilken väg de ville gå. De sade den breda vägen, men genast öppnades deras ögon och de såg ormar på den breda vägen men änglar på den smala. Sedan frågade man dem igen vilken väg de ville gå, varpå de höll sig tysta. Ju mer öppen deras syn blev, desto mer sa de att de ville gå den smala vägen, men i den mån som deras syn var stängd, ville de gå den breda vägen.

52 (AC 3478) Tabernaklet med arken representerades också för några andar. För människor, vars högsta nöje när de levde i världen var Ordet, får sådana saker presenterade inför sina ögon. Så i detta fall såg de tabernaklet med alla dess tillbehör - dess förgårdar, de omgivande omhängena, den inre förlåten, det gyllene rökelsealtaret, bordet med skådebröden, lampstället, försoningslocket med dess keruber. Några välanpassade andar fick sedan tillåtelse att förnimma de enskilda delarnas symbolik. Tabernaklet representerade de tre himlarna. Vittnesbordet i arken, krönt med försoningslocket, representerade Herren själv. Ju mer deras ögon öppnades, desto mer såg de i dessa föremål något himmelskt och gudomligt, som de inte hade haft någon kunskap om under sitt kroppsliga liv. Och vad som var förunderligt, varje minsta sak där var en representation, även varje hake och ring.

[2] För att bara ta brödet på bordet som exempel: I detta bröd som representation och symbol såg de den föda som änglar lever av - himmelsk och andlig kärlek, med all dess glädje och lycka. I brödet och i kärleken såg de Herren själv som brödet

eller mannat från himlen. I brödets form, placering och antal såg de ännu mer, liksom i det omgivande guldets och ljusstakens som kastade ljus över allt detta och dessutom framställdes representationer som inte går att beskriva. Och så vidare i fråga om allt annat där.

Av detta borde det vara tydligt att den judiska religionens ritualer eller representativa handlingar inom sig innehöll all den kristna religionens hemligheter. Det är också uppenbart att människor, när de lever i världen, och för vilka det gammaltestamentliga Ordets representationer och symbolik uppenbaras, är kapabla att lära känna och uppfatta hemligheterna som hör till Herrens kyrka på jorden. När de går in i det andra livet kan de lära sig och uppfatta de hemligheter som är kända för Herrens rike i himlarna.

53 (AC 3479) Den uppfattning som judar, som levde före och efter Herrens ankomst, hade om ritualerna i sin religion var att dyrkan av Gud endast består av yttre handlingar. De brydde sig aldrig om vad dessa handlingar representerade eller betecknade. De visste inte - och ville inte veta - att det fanns något inre innehåll i deras dyrkan eller i Ordet, och visste följaktligen inte att livet fortsatte efter döden, eller att himlen existerade. De var helt och hållet inriktade på sina yttre sinnen och sina kroppar. Eftersom de var involverade i yttre handlingar utan inre innehåll, var deras dyrkan – sett till det yttre - faktiskt en avgudadyrkan. Därför var de starkt benägna att dyrka vilka gudar som helst, så länge som de var övertygade om att dessa gudar kunde göra dem framgångsrika.

[2] Men eftersom den nationen var sådan att den kunde upprätthålla en yttlig känsla av helighet och betrakta ritualerna som heliga representerade de himmelska kvaliteterna i Herrens rike. Dessutom kunde de upprätthålla en vördnad för Abraham, Isak och Jakob, för Moses och Aron och för David, som alla representerade Herren. Sin största vördnad hade de inför Ordet, i vilket allt i allmänhet och i synnerhet representerade och betecknade något gudomligt. Som ett resultat av detta etablerades en religion byggd på representationer hos denna nation. Men om den nationen hade haft kunskap om inre ting så långt att de erkänna dem, skulle den ha vanhelgat dem. Då skulle de samtidigt ha varit i en yttre helighet men till det inre i något oheligt, vilket skulle ha betytt, att det genom den nationen över huvud taget inte skulle ha funnits någon kommunikation mellan deras representationer och himlen. Det är därför som inga inre ting upptäcktes av den nationen - inte ens att Herren skulle komma för att rädda deras själar.

[3] Eftersom Juda stam hade mer av denna karaktär än de andra stammarna, betraktar de liksom de judar som levde för länge sedan traditioner som de kan följa utanför Jerusalem som heliga. Dessutom vördar de sina förfäder och särskilt det gammaltestamentliga Ordet. När det också var förutsett att de kristna i stort sett skulle förkasta denna del av Ordet och besudla sina egna inre djup med profana sedvänjor. Av alla dessa skäl har den judiska nationen bevarats fram till idag, i enlighet med Herrens ord i Matteus 24:34. Det skulle ha varit annorlunda om de kristna, förutom att besitta djup kunskap, också hade levt som inre människor. Om de hade gjort det skulle den judiska nationen ha skurits bort innan flera århundraden hade passerat, precis som det hände med andra nationer.

[4] Men faktum när det gäller den nationen är att deras heliga yttre, eller deras heliga dyrkan, inte hade någon som helst effekt på deras inre dimensioner, ty deras inre är orenat av en lågsinnad självkärlek och materialism och av avguderi där de dyrkar det yttre utan något inre innehåll. Eftersom de inte har något av himlen inom sig, kan de inte heller ta något av himlen med sig till den andra världen, med undantag för de få som lever ett liv i ömsesidig kärlek, fritt från förakt för andra.

54 (AC 3480) Jag har också fått se hur de orenheter som fanns hos den nationen inte utgjorde ett hinder för det inre, andliga och himmelska innehållet i Ordet skulle kunna visas upp i himlen. Faktiskt så sköts smutsen åt sidan där den inte kunde ses, och det onda förvandlades till något gott, så att endast det den yttre heligheten tjänade som bas. Ordets inre djup kunde då visas upp för änglarna utan att några hinder trängde sig på. Detta gjorde det klart för mig att detta folk, som i sitt inre var avgudadyrkare, ändå kunde representera något heligt, särskilt Herren själv. Därför kunde jag se hur Herren kunde bo mitt i deras orenhet (3 Mosebok 16:16) och därför hur de kunde ha något som liknade en kyrka, för en enbart representativ kyrka är inte en riktig kyrka utan bara liknar den.

[2] Samma sak är omöjligt för kristna, för även om de inte tror på den inre dimensionen av dyrkan, känner de till den, så de kan inte ha en yttre fromhet som är lösryckt från en inre helighet. För dem som lever sin tro utgör deras goda egenskaper ett kommunikationsmedel, under vilket deras ondska och falskhet läggs åt sidan. Under dessa omständigheter är det förvånansvärt att allt de läser i Ordet ligger öppet för änglar, även om läsaren inte uppmärksammar innebörden. En riklig erfarenhet har visat mig detta, eftersom det inre hos sådana människor, som inte är särskilt märkbar för dem själva, tjänar som grund [för kommunikationen].

55 (AC 3481) Jag har ägnat mycket tid åt att samtala med judar i den andra världen - de framträder framifrån, i en underjordisk region under vänster fot - och en gång handlade samtalet om Ordet, landet Kanaan, och Herren. Om Ordet sa jag att det innehåller mycket djupa hemligheter som vi på jorden inte kan se, och de instämde. Sedan sa jag att alla hemligheter där har att göra med Messias och hans rike, och även detta gillade de. Men när jag sa att Messias på hebreiska är detsamma som Kristus på grekiska, vägrade de att lyssna. "Messias är absolut helig", sade jag också. "Jehova är i honom, och Israels Helige och Jakobs Gud betyder ingen annan. Eftersom han är absolut helig, är de enda människor som kan leva i hans rike de som är gudfruktiga, inte på utsidan utan på insidan - de som inte har en lågsinnad kärlek till världsliga fördelar, arrogans mot andra nationer eller hat mot varandra." Återigen kunde de inte lyssna.

[2] "Precis som det har profeterats", sade jag sedan, "kommer Messias rike att vara för evigt, och alla som är med Messias kommer att arva landet för evigt. Om hans rike tillhörde världen och dess arvingar fördes till Kanaans land, skulle det bara vara de korta åren av mänskligt liv. Dessutom skulle alla som dog efter fördrivningen från Kanaan gå miste om välsignelsen. Så du borde ha insett att Kanaan representerade och symboliserade himmelriket, särskilt nu när du vet att du är i den andra världen och kommer att leva för evigt. Messias har uppenbarligen sitt kungadöme här [i den andliga världen], och om du får tillfälle att tala med några änglar kommer du att få veta att hela änglahimlen är hans

kungarrike. [3] Dessutom betyder den nya jorden, det nya Jerusalem och det nya templet i Hesekiel faktiskt Messias rike."

Det enda svar de kunde ge var att de människor som Messias skulle föra in i Kanaan och som skulle dö efter så få år och förlora den välsignelse de skulle få där, skulle gråta bittert.

56 (AC 3482) Även om det språk som används i Ordet förefaller oss vara enkel och ibland opolerad, är det det änglalika språket självt - fast i sin lägsta form. När änglaspråket, som är andligt, nedstiger till hur människor uttrycker sig, är detta den enda typ av språk som det kan uttrycka sig i, eftersom allt dess innehåll representerar något, och varje ord symboliserar något. De som levde i forntiden hade inget annat språk, eftersom de interagerade med andar och änglar. Då var språket fullt av representationer och varje minsta del i det hade en andlig innebörd. De skrev också sina böcker på den sortens språk, för att tala och skriva på detta sätt var målet för deras strävan efter vishet.

Vi kan se av detta hur långt mänskligheten har fjärrmat sig från himlen sedan dess. För närvarande erkänner människor inte att Ordet innehåller något utöver det som visas i den bokstavliga texten, inte ens att en andlig mening finns i det. Om något beskrivs som något som går utöver den bokstavsmeningen, kallar de det mystiskt och förkastar det enbart på grund av detta. Det är därför som kommunikationen med himlen nu har brutits så fullständigt att få tror att himlen ens existerar. Märkligt nog är det långt färre av de lärda och utbildade än av de obildade som tror på den.

57 (AC 3483) Allt som finns i universum representerar Herrens kungarrike. I själva verket kan ingenting existera någonstans på stjärnhimlen ovanför oss, eller på jorden och i dess tre riken, som inte på sitt unika sätt representerar något. Ja, allting i den naturliga världen är en yttre bild i det yttersta. Från det gudomliga emanerar det högsta himmelska som är former av godhet; från dessa emanerar sedan det andliga som är former av sanning; och från det himmelska och det andliga emanerar det som är jordiskt. Detta visar hur tråkig, hur jordisk och hur uppochnedvänd den mänskliga intelligensen är, som avskiljer eller isolerar naturens krafter från det som kommer före dem och som strömmar in i dem – nämligen den verkande orsaken – och på så sätt tillskriver allt till naturens krafter. Människor som tänker och talar på detta sätt anser sig själva vara klokare än alla andra när de tillskriver naturen allt. Änglarnas intelligens är däremot att inte tillskriva naturen någonting utan allting till Herrens gudomlighet - till livet, det vill säga, snarare än till något dött ting.

[2] De som är filosofiskt skolade inser att den bestående tillvaron är något som är i ett ständigt tillblivande. Trots det går det emot deras lockelse av falska synsätt och deras rykte om lärdom att säga att naturens krafter har sin existens – precis som den en gång uppstod - från Herrens gudomliga.

När nu det gudomliga ger varje enskilt ting sin existens - eller hela tiden för det till sin existens - och eftersom varje sak som kommer från det gudomliga oundvikligen är en representation av det verkliga (andliga) ting genom vilket det blev till, så följer att det synliga universum faktiskt är som en skådeplats som representerar Herrens rike, en skådeplats som representerar Herren själv.

58 (AC 3484) Av en hel del erfarenhet har jag lärt mig att det bara finns en livskraft, och att det är Herrens. Den flödar in i oss och får oss att leva – både de av oss som är goda och de av oss som är onda. Former som består av jordiska substanser är motsvarigheter till detta liv. Genom ett konstant gudomligt inflöde tar de formerna emot liv på ett sådant sätt att de verkar leva av sig själva. Denna motsvarighet är en motsvarighet mellan organen som tar emot liv och Livet självt. Men det mottagande organens beskaffenhet avgör vilken sorts liv det har. Människor som älskar Herren och medmänniskan är i en sådan motsvarighet, eftersom de tar emot livet självt på ett väl avpassat sätt. Men människor som har motsatsen till kärlek och barmhärtighet står inte i ett motsvarighetsförhållande, eftersom de inte tar emot själva livet på ett väl avpassat sätt. Den sortens liv som uppstår i dem som tar emot liv beror alltså på deras egen karaktär.

Denna situation kan illustreras med fysiska former som solens ljus flödar in i; hur ljuset modifieras i dem beror på egenskaperna hos de former som tar emot det. I den andliga världen är modifieringarna andliga, så mottagsformernas egenskaper där avgör vilken typ av förståelse och vishet invånarna har.

Det är alltså så att goda andar och änglar framträder som former av äkta människokärlek, medan onda och helvetiska andar framträder som former av hat.

59 (AC 3485) De representationer som förekommer i det andra livet är skenbara (illusoriska) företeelser men levande sådana, eftersom de frambringas av livets ljus. Livets ljus är gudomlig vishet, som kommer från Herren allena. Så allt som manifesterar sig i det ljuset är något verkligt, till skillnad från det som framträder i världens ljus. Människor i det andra livet har ibland sagt att det som de ser där är verkligt, medan det som vi på jorden ser är jämförelsevis överkligt. Det de ser är levande och påverkar direkt deras liv. Det vi ser är inte levande och påverkar inte direkt vårt liv, utom så långt och så väl som de saker vi ser i världens ljus förenas på ett passande och korresponderande sätt med dem vi ser i himlens ljus.

Detta visar nu vad representationer och motsvarigheter är.